

γλωτταν ἐξαγομένην ἔχουσα μέχρι πόρρω. Ὁ δ' ὠτὸς ὅμοιος
 ταῖς γλαυξὶ καὶ περὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχων· ἔνιοι δ' αὐτὸν
 νυκτικόρακα καλοῦσιν. Ἔστι δὲ κόβαλος καὶ μιμητῆς, καὶ
 ἀντορχούμενος ἀλίσκεται, περιελθόντος θατέρου τῶν θη-
 5 ρευτῶν, καθάπερ ἡ γλαύξ. Ὅλως δὲ τὰ γαμψώνυχα πάντα
 βραχυτράχηλα καὶ πλατύγλωττα καὶ μιμητικὰ· καὶ γὰρ τὸ
 Ἰνδικὸν ὄρνεον ἡ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρωπόγλωττον,
 τοιοῦτόν ἐστιν· καὶ ἀκολαστότερον δὲ γίνεται, ὅταν πῖη
 οἶνον. Ἀγελαῖοι δὲ τῶν ὀρνίθων εἰσὶ γέρανος, κύκνος, πελε-
 10 κὰν, χήν ὁ μικρός.

ΚΕΦ. 1Ε.

XIII. Τῶν δ' ἰχθύων οἱ μὲν, ὥσπερ εἴρηται, μεταβάλ-
 λουσι πρὸς τὴν γῆν ἐκ τοῦ πελάγους καὶ εἰς τὸ πέλαγος ἀπὸ
 τῆς γῆς, φεύγοντες τὰς ὑπερβολὰς τοῦ ψύχους καὶ τῆς
 ἀλέας. Ἀμείνους δ' εἰσὶν οἱ πρόσγειοι τῶν πελαγίων· πλείω
 15 γὰρ καὶ βελτίω νομὴν ἔχουσιν· ὅπου γὰρ ἂν ὁ ἥλιος ἐπι-
 βάλλῃ, πλείω φύεται καὶ βελτίω καὶ ἀπαλώτερα, οἷον ἐν
 κήποις. Καὶ ὁ θῆς ὁ μέλας φύεται πρὸς τῇ γῇ, ὁ δ' ἄλλος
 ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀγρίσις. Ἔτι δὲ καὶ κεκραμένοι τυγχάνουσι
 καλῶς τῷ θερμῷ καὶ τῷ ψυχρῷ οἱ τόποι οἱ πρόσγειοι τῆς
 20 θαλάττης· διὸ καὶ αἱ σάρκες συνεστᾶσι μᾶλλον τῶν τοιού-
 των ἰχθύων, τῶν δὲ πελαγίων ὑγραὶ εἰσι καὶ κεχυμέναι.
 Εἰσὶ δὲ πρόσγειοι σινώδων, κάνθαρος, ὀρφῶς, χρύσοφρος,
 κεστρεὺς, τρίγλη, κίχλη, δράκων, καλλιώνυμος, κωβὶς καὶ
 τὰ πετραῖα πάντα· πελαγιοὶ δὲ τρυγὼν καὶ τὰ σελάχη καὶ